

Τὰ γράμματα κατ' ἀρχὰς ὁμοίαζον κατὰ τὸ σχῆμα μὲ τοὺς φοινικικοὺς ἢ ἀσσυριακοὺς χαρακτῆρας· κατὰ μικρὸν ὅμως μετέβαλον τὴν μορφήν των, ἕως οὗ ἐγένοντο ἡ βάσις τῶν λατινικῶν χαρακτῆρων.

Ὁ ἀρχαῖος Παλαμίδης ἐφεῦρε τὰ διπλᾶ γράμματα θ. φ, χ, ξ. περὶ τὸ 1254 π. χ. Ὁ δὲ Συμωνίδης προσέθηκε τὸ ζ. ψ, η, ω, περὶ τὰ 489 π. Χ. Πότε τὸ εἰσῆχθη δὲν εἶναι γινώστον.

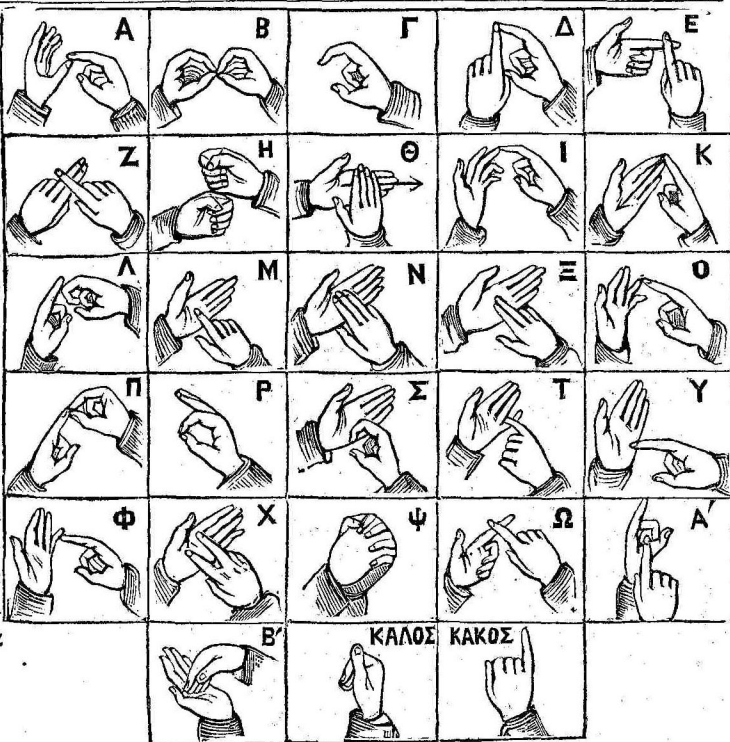
Τὸ Ἑλληνικὸν ἀλφάβητον συνίστατο μέχρι τοῦ 395 ἐκ 16 γραμμάτων· τότε δὲ εἰσῆχθη τὸ ἰωνικὸν ἀλφάβητον, ὅπερ εἶχεν 24 χαρακτῆρας.

Ἡ Ἀγγλικὴ γλῶσσα	ἔχει	23	γράμματα
» Γαλλικὴ	»	26	»
» Γερμανικὴ	»	26	»
» Ἰταλικὴ	»	20	»

Ἡ Ἰσπανικὴ γλῶσσα	ἔχει	27	γράμματα
» Σλαυικὴ	»	27	»
» Ῥωσσικὴ	»	41	»
» Λατινικὴ	»	22	»
» Ἑλληνικὴ	»	24	»
» Ἑβραϊκὴ	»	22	»
» Ἀραβικὴ	»	28	»
» Περσικὴ	»	32	»
» Τουρκικὴ	»	33	»
» Σανσκριτικὴ	»	50	»
καὶ ἡ Κινεζικὴ	»	240	»

ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ ΤΩΝ ΚΩΦΑΛΛΩΝ.

Ὁ προκείμενος πίναξ περιέχει τὸ ἀλφάβητον διὰ τοὺς κωφαλάους. Ὡς γνωρίζουσιν οἱ μικροὶ μας ἀναγνώσται οἱ κωφαλάοι δὲν ἐμποροῦν νὰ διδασκῶσιν εἰμὴ διὰ σημείων. Ὅθεν πρὸς ὠφέλειαν αὐτῶν εὐσεβὴς τις ἄνθρωπος ἐπενόησε τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀλφάβητον, τὸ ὁποῖον ὡς φαίνεται κατασκευάζεται ἐκ τοῦ διαφόρου σχηματισμοῦ τῶν δακτύλων καὶ τῶν χειρῶν. Τὸ ἀλφάβητον τοῦτο χρησιμεύει εἰς τὸ νὸς συνεννοοῦνται ὅταν εὐρίσκονται ἐνώπιον ἄλλων, ἢ καὶ μεταξύ των, καὶ προσέτι ὡς βοήθημα εἰς τὴν ἐκμάθησιν τοῦ κοινοῦ ἀλφάβητου, τὸ ὁποῖον καὶ μεταχειρίζονται ὅταν γράφωσιν ἐπιστολάς ἢ ἄλλο τι. Εὐχόμεθα νὰ ληφθῇ πρόνοια καὶ διὰ τοὺς ἄλλους κωφαλάους.

ΓΝΩΣΙΣ, ΠΙΣΤΙΣ, ΠΡΑΞΙΣ.

Φιλόστοργός τις μήτηρ ἐπῆρε κατὰ μέρος μίαν πρῶιαν τὸ θυγάτριόν της καὶ φιλήσασα αὐτὴν, εἶπε μετὰ τρυφερότητος. « Ἄλλο εἶναι. — τέκνον μου, νὰ γνωρίζῃ τις, ἄλλο νὰ πιστεύῃ καὶ ἄλλο νὰ πράττῃ. »

« Ἡεὐρέεις, ὅτι ὁ Θεὸς βλέπει τὰ πάντα, καὶ πρέπει νὰ τὸ πιστεύῃς, διότι εἶναι γεγραμμένον εἰς τὴν Ἀγίαν Γραφήν, « Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου εἰναι εἰς πάντα τόπον, θεωροῦντες τὸ κακὸν καὶ τὸ καλόν. »

« Ἐπειτα πρέπει νὰ φέρεσαι καὶ νὰ πράττῃς κατὰ τὴν γνώσιν καὶ πίστιν ταύτην. Πρέπει νὰ συναισθάνησαι ὅτι καὶ ὅλας τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας, καὶ εἰς πάντα κρυφιώτατον τόπον, ὁ Θεὸς σὲ βλέπει, ἐπομένως πρέπει νὰ λέγῃς εἰς σεαυτὸν, « Δὲν πρέπει νὰ κάμνω τίποτε, τὸ ὁποῖον ἤθελε λυπήσῃ τοὺς ἁγίους ἐκείνους ὀφθαλμοὺς, ἀλλὰ νὰ προσπαθῶ νὰ τοὺς κάμνω

νὰ μειδιοῦν πρὸς ἐμὲ, πράττουσα τὸ θέλημά του τὸ ἅγιον. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς θὰ σὲ βοηθήσῃ, ἀκριβῆ μου κόρη, ἐὰν τὸν παρακαλῇς, ὁ δὲ Θεὸς θὰ δεχθῇ καὶ θὰ εὐλογήσῃ τὰς ἀσθενεῖς προσπάθειάς σου εἰς τὸ νὰ κάμνης τὸ ὀρθόν. Ἐὰν μόνον γνωρίζῃς καὶ πιστεύῃς, ἀλλὰ δὲν πράττῃς κατ' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα γνωρίζεις καὶ πιστεύεις, ἡ γνώσις καὶ πίστις σὲ δὲν ὠφελοῦν τίποτε.

— ΕΙΔΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ οἱ ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συνδρομηταί, ὅτι τὰ φύλλα χάνονται ἀφοῦ δοθῶσιν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. Τὸ πῶς, ἀγνοοῦμεν ἐλπίζομεν, ὅμως, ὅτι ὁ κ. Διευθυντὴς εἰς δὲν ἀνεφέραμεν τὴν ὑπόθεσιν θέλει θεραπεύσει τὸ κακόν.

Ὁ Συντάκτης Μ. Δ. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗΣ.